

[Hanne Reintoft.]

eksperimenteren i Zambia. Vi ved jo, at ingen af de unge junioragronomer, vi sender ud, har noget som helst kendskab til tropisk husdyrhold, og vi ved også, at vi har placeret en række forsøgsgårde rundt omkring i absolut ikke kvægavlsegnede områder i andre dele af verden. Danmark har jo som eksperter i u-landshjælp rundt omkring oprettet zoologiske haver for rødt dansk malkekøge, som trives særdeles ringe dér, hvor de anbringes. F. eks. i Thailand er man inde på at kunne producere en liter mælk, der koster 3½ dagløn for en thailandsk arbejder; det er jo mere et kuriosum end et egentligt eksperiment.

Jeg håber som sagt, at de her vundne erfaringer måske kan bidrage til, at man slutter denne tåbelige eksperimenteren.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (K. Helweg Petersen): Jeg vil gerne sige til fru Hanne Reintoft, at man ikke på noget tidspunkt må glemme, at de projekter, der er tale om, er projekter, der indgås efter aftale med myndighederne i de pågældende lande, det er ikke projekter, vi kommer og påtvinger de lande. Det skulle nemlig udvikle sig til formynderi, hvor vi kommer og vil bestemme enkeltheder. Det projekt, der her er tale om, er kommet i stand efter zambisk ønske.

Jeg vil gerne føje til, for at man ikke skal forestille sig, at der er gået en hel del midler tabt, at der er skabt mange værdifulde ting i den tid, der er gået. Landbruget er i en driftsmæssig tilfredsstillende orden, udstyret med bygninger og maskiner, og der er ikke ofret ret meget på at opbygge undervisningsfaciliteter; så der nu går noget til spilte — der er kun et enkelt klasseværelse på gården.

Jeg er da enig i, at vi skal lære af alle erfaringer, men vi skal bare gøre os klart, at der er tale om en forhandling med myndighederne i de pågældende lande og et samarbejde med dem. Vi begiver os ikke ud i projekter, som alene baseres på vore forudfattede meninger. Vi går kun ud i projekter, som vi i forvejen nøje har drøftet med de pågældende lande.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Otto Mørch til fiskeriministeren:

„Vil ministeren give tilsagn om at medvirke til udsætning af laks i egnede vandområder?“

Skriftlig begrundelse:

Jeg er vidende om, at Danmarks Sportsfiskerforbund gang på gang over for ministeren har efterlyst muligheder for større udsætning af laks med henblik på ophjælpningen af laksebestanden.

Ser man på, hvad der ofres på fiskepleje i andre lande, bl. a. i Sverige og Norge, så må det erkendes, at vi som en betydelig laksefiskende nation i høj grad har en uløst opgave liggende foran os.

Det kan da ikke være en ophjælpning af fiskebestanden, at ministeriet tildeler en vestjysk fiskeriforening kr. 110 i tilskud til udsætning af laksefisk. For dette tilskudsbeløb kan der købes 30-35 sættefisk, og så forlanger samme „gavmilde“ ministerium endda, at udsætningen skal foretages under tilsyn af fiskerikontrollen og i samråd med Danmarks fiskeri- og havundersøgelse.

Der er aktuelt behov for en virkelig rationel og moderne fiskepleje. Den klares kun gennem omfattende udsætningsplaner, der naturligvis også kræver en anden finansiel baggrund end den hidtil af ministeriet praktiserede.

Otto Mørch: Jeg kan vedrørende spørgsmålet til fiskeriministeren kort henvide til min skriftlige begrundelse og så blot tilføje, at man nu må have et klart svar, så de mange, der er interesserede i en rationel og moderne fiskepleje, ved, hvad de har at rette sig efter. Når jeg siger det på den måde, kan jeg da også være helt enig med dagbladet Aktuelt, når det i en artikel den 7. maj d. å. skriver:

„Hvad det drejer sig om, er ikke snak, men udsætning af fisk.“

På denne baggrund vil jeg gerne allerede på nuværende tidspunkt sige til ministeren, at jeg og mange med mig ikke vil være tilfreds med samme form for svar, som blev givet hr. Arne Christiansen, og som gik på, at midlerne var små, men at spørgsmålet om udsætning af laks og havørred nu indgår i vore overvejelser.